

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201351
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619201351.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobkyne B. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. T. XXX, XXX XX F. T., zastúpená Viktória Hellenbart advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Martina Rázusa č. 146/23, 984 01 Lučenec, IČO: 47 250 640, proti žalovanému Slovenská kreditná banka, a. s. „v konkurze“, SKB, a. s. „v konkurze“ (skráteneý názov), so sídlom Námestie SNP 13, 814 99 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 323 936, v mene ktorého koná správkyňa konkurznej podstaty U. P. G. L., so sídlom Y. námestie XXX, XXX XX T. X., v konaní o určení, že záložné právo zaťažujúce nehnuteľnosť zaniklo o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/7/2019-83 z 27. novembra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 27. novembra 2019 súd prvej inštancie prerušil konanie vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/7/2019 o určení zániku záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor na LV č. XX pre katastrálne územie F. T. vo výlučnom vlastníctve žalobkyne do právoplatnosti rozhodnutia o zrušení konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu Slovenská kreditná banka, a. s. „v konkurze“, so sídlom Námestie SNP 13, 814 99 Bratislava (v záhlaví rozhodnutia súdu prvej inštancie označený ako žalovaný 1 - poznámka odvolacieho súdu). V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že sa žalobkyňa domáha určenia, že záložné právo zapísané v časti „C“ listu vlastníctva č. XX pre katastrálne územie F. T. v prospech žalovaného Slovenská kreditná banka, a. s. „v konkurze“ pod sp. zn. V XXXX/XX a V XXX/XX zaniklo z dôvodu zániku zabezpečenej pohľadávky jej úhradou dlžníkom. Žalobkyňa v žalobe zdôrazňovala, že od zápisu ťarchy na list vlastníctva ju žalovaný nevyzval na zaplatenie dlžnej sumy, nepodnikol žiadne kroky na vymáhanie svojej pohľadávky, z čoho žalobkyňa vyvodzuje, že žalovaný uznáva skutočnosti ňou tvrdené, že zabezpečovaná pohľadávka záložného veriteľa voči žalobkyni nejestvuje. Žalobkyňa vzniesla v konaní aj námietku premlčania na výkon záložného práva záložným veriteľom, ktorý sa najneskôr dňa 25.10.2004, kedy došlo k výmazu záložného dlžníka HS - G. spol. s r. o. z obchodného registra dozvedel o tom, že jeho pohľadávka od tohto dlžníka uspokojená nebude a vo vzťahu k ďalšiemu dlžníkovi G. s. r. o. sa o tejto skutočnosti mohol žalovaný dozvedieť dňom 5. januára 2007, kedy došlo k výmazu tejto spoločnosti z Obchodného registra ex off. Návrh na prerušenie konania podala správkyňa konkurznej podstaty úpadcu U. P. G. L. s poukazom na § 14 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom pre konkurzné konanie úpadcu s odôvodnením, že žalobkyňa nepredložila dokumenty preukazujúce zánik pohľadávok voči dlžníkom v plnom rozsahu ich splatením, na základe ktorej skutočnosti by mohli byť záložné práva vymazané. Neurobila tak ani počas 19 rokov od vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného.

1.1 Súd prvej inštancie z LV č. XX pre katastrálne územie F. T. zistil, že žalobkyňa je skutočne výlučnou vlastníčkou nehnuteľností vedených na tomto liste vlastníctva, na ktorých viazne záložné právo ako ťarcha zapísaná v časti „C“ listu vlastníctva v prospech žalovaného pod V XXXX/XX a V XXX/XX. Ťarchy

vznikli na základe zmlúv o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávky žalovaného z úverov poskytnutých spoločnosťami G. spol. s r. o., so sídlom Banská W. a HN - G. spol. s r. o., so sídlom v Bratislave. Obe spoločnosti už zanikli a boli vymazané z Obchodného registra. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1K 118/00 zo 04.07.2000 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného Slovenská kreditná banka, a. s., so sídlom Námestie SNP 13, Bratislava. Podľa § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 70 písm. b) ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní posudzoval súd návrh žalovaného na prerušenie konania podľa ustanovení zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31.07.2000 z dôvodu, že konkurzné konanie bolo začaté pred 01.08.2000 a podľa § 70b ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. sa konkurzné konania musia dokončiť podľa práva platného v čase vyhlásenia konkurzu. Z dôkazov predložených žalobkyňou nepovažoval súd prvej inštancie za preukázané, že pred vyhlásením konkurzu alebo po jeho vyhlásení na majetok žalovaného došlo k zániku pohľadávok žalovaného voči spoločnosťami G. spol. s r. o. a HS - G. spol. s r. o. ich splatením. K uspokojeniu pohľadávky žalovaného nedošlo ani zo zálohu. Ak by žalovaný nadobudol počas konkurzu finančné plnenie z pohľadávok, ktoré mal voči svojim dlžníkom, patrilo by toto plnenie do konkurznej podstaty, pretože podstatou záložného práva je oprávnenie záložného veriteľa uspokojiť svoju pohľadávku z predaja zálohu, ak dlžník svoj dlh nesplní. Súd prvej inštancie vyslovil právny názor aj na vec samu, že k zániku záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne doposiaľ nedošlo z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala zánik pohľadávky jej zaplatením dlžníkmi obchodnými spoločnosťami G. spol. s r. o. a HS - G. spol. s r. o. a ak by pri prípadnom výkone záložného práva žalovaným peňažné plnenie získané z predaja nehnuteľností patrilo do konkurznej podstaty úpadcu (žalovaného), je dôvod na prerušenie konania podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa bez označenia odvolacích dôvodov, ktoré odvolací súd podľa textu odvolania podriadil pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“).

2.1 Žalobkyňa vytýkala súdu prvej inštancie nedostatočnú určitosť výroku uznesenia o prerušení konania, v ktorom absentuje údaj o čísle konkurzného konania na súde, na ktorom je vedené, pre ktoré súd prvej inštancie nemieni pokračovať v začatom konaní. Podľa dôvodov rozhodnutia žalobkyňa usudzuje, že žalovaný doručil súdu vyjadrenie, z ktorého súd prvej inštancie cituje v dôvodoch svojho rozhodnutia, ale opomenul žalobkyňu stanovisko žalovaného doručiť, z tohto dôvodu na odôvodnenie uznesenia v tejto časti žalobkyňa reagovať nedokáže. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia nereaguje ani na písomné vyjadrenie žalovanej z 30. septembra 2019 k návrhu žalovaného na prerušenie konania. Žalobkyňa namietala, že mnohé z dôvodov uvádzaných v uznesení o prerušení konania prejudikujú rozhodnutie prvoinštančného súdu vo veci samej a to bez riadne vedeného civilného sporového konania len na základe žaloby, jej príloh a vyjadrenia žalovaného bez prihladenia na reakciu žalobkyne, čím bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý proces. Už v písomnom podaní z 30. septembra 2019, v ktorom reagovala žalobkyňa na návrh žalovaného na prerušenie konania žalobkyňa uviedla, že dôvod na prerušenie konania podľa § 14 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu 04.07.2000 neexistuje z dôvodu, že pohľadávka žalovaného voči žalobkyňu ani majetok žalobkyne neboli v konkurznom konaní na majetok žalovaného zapísané do zoznamu pohľadávok ani do súpisu majetku a výsledkom konania iniciovaného žalobkyňou nebude priamy nárok proti konkurznej podstate úpadcu a nedôjde k zmenšeniu konkurznej podstaty. Súd prvej inštancie vôbec nezisťoval, v akom štádiu je konkurzné konanie na majetok žalovaného, či žalovaný eviduje pohľadávku voči žalobkyňu alebo či je jej majetok zapísaný do súpisu konkurznej podstaty. Konkurzné konanie na majetok žalovaného trvá už 19 rokov. Ak by mala správkyňa konkurznej podstaty za to, že pohľadávka úpadcu voči žalobkyňu jestvuje, bolo jej povinnosťou zaradiť nehnuteľnosti do konkurznej podstaty a túto speňažiť. V rámci mimosúdnej komunikácie medzi stranami správkyňa konkurznej podstaty upozornila na to, že konkurzné konanie je v štádiu schvaľovania záverečnej správy a že k speňaženiu nehnuteľnosti nemieni pristúpiť. V tomto kontexte potom neobstojí, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno o tom, že jej záväzok voči úpadcovi zanikol, čo vyplýva nielen z predložených listinných dôkazov, ktoré súd predbežne vyhodnotil v rámci „inkvizičného procesu“ - od stola, ale aj z konkludentného správania sa správkyne, ktorá pohľadávky zabezpečené záložným právom medzi zoznam pohľadávok nezaregistrovala a do konkurznej podstaty nezapísala zaťažené nehnuteľnosti. Nejestvuje preto právne relevantný dôvod na to, aby bola nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne zaťažená záložným právom. Žalobkyňa má za to, že správkyňa konkurznej podstaty podala návrh na prerušenie konania len z formálnych alibistických dôvodov, keďže nehnuteľnosti nespeňažuje ani nemá dôkaz o existencii pohľadávky voči žalobkyňu, preto sa nechce k meritu žaloby vyjadriť. Žalobkyňa opätovne poukazuje na to, že realizácia záložného práva zo strany

žalovaného nie je možná pre uplynutie premlčacej doby, čo je tiež závažným právnym dôvodom na to, aby súd v konaní pokračoval a konanie neprerušoval. V dôsledku tiarch viaznúcich na majetku žalobkyne po neúmerne dlhý čas je tento majetok znehodnocovaný bez právneho dôvodu. Prerušenie konania podľa názoru žalobkyne predstavuje odopretie prístupu žalobkyne k súdu a neposkytuje ochranu jej ohrozeným právam. Žalobkyňa navrhuje, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konania.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd príslušný podľa § 34 C. s. p. na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že zákonné podmienky pre jeho nariadenie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli a to len v rozsahu odvolania žalobkyne v súlade s § 379 C. s. p., iba z hľadiska odvolacích dôvodov uplatnených žalobkyňou (§ 380 ods. 1 C. s. p.), keďže vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré by musel odvolací súd prihliadnuť, aj keď v odvolacích dôvodoch neboli uplatnené, odvolací súd nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.) a dospel k názoru, že odvolanie žalobkyne je v plnom rozsahu dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c), d) Civilného sporového poriadku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Zo spisu nie je pochopiteľné, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa podala žalobu proti dvom žalovaným 1. X. kreditnej banke, a. s. „v konkurze“, so sídlom A. X. XX, W. a 2. Správkyňi konkurznej podstaty U.. P. G. L., so sídlom v T. X.. V žalobe na č. I. 1 až 4 žalobkyňa označila za žalobcu jednu fyzickú osobu, za žalovaného jednu právnickú osobu Slovenskú kreditnú banku, a. s. „v konkurze“, ktorý má zákonného zástupcu/správcu v osobe správkyne konkurznej podstaty U.. P. G. L. a takto boli strany sporu označené aj v jeho skoršom rozhodnutí v uznesení č. k. 8C/7/2019-20 z 20. marca 2019 aj v uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 17Co/68/2019 z 25. apríla 2019, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu o zastavení konania podľa § 159 Civilného sporového poriadku a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na strane 49 spisu je úprava vyššieho súdneho úradníka (bez mena), aby uznesenie zo strany 36 (sp. zn. 17Co/68/2019) bolo doručené zástupcovi žalobkyne a správkyňi konkurznej podstaty. Táto úprava bola splnená a za tým na str. 53 spisu nasleduje ďalšia úprava obsahujúca pokyn opätovne doručovať uznesenie odvolacieho súdu a ďalšie listiny, ale už s pokynom doručovať to žalovanej 2/ bez označenia, kto v spore ako žalovaná 2/ vystupuje. Ešte aj v nasledujúcom uznesení č. k. 8C/7/2019-55 uvádza strany sporu súd prvej inštancie správne, rovnako v ďalšom uznesení na č. I. 62 spisu a len v napadnutom uznesení č. k. 8C/7/2019-83 sa správkyňa konkurznej podstaty U.. P. G. L. označuje za žalovanú 2/. Pokiaľ teda súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia a žalobkyňa v odvolaní označuje procesnú stranu na strane žalovanej ako „žalovanú“, odvolací súd stotožňuje túto procesnú stranu s úpadcom (žalovaným) Slovenskou kreditnou bankou, a. s. „v konkurze“, so sídlom Námestie SNP 13, Bratislava.

6. Súd prvej inštancie vyzýval žalovaného, aby sa vyjadril k veci samej. Po prevzatí výzvy sa správkyňa konkurznej podstaty žalovaného nevyjadrila k veci samej, ale v podaní doručenom Okresnému súdu Lučenec 5. septembra 2019 navrhla prerušiť konanie podľa § 14 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom pre konkurzné konanie úpadcu. Návrh na prerušenie konania bol odôvodnený len tým, že prebieha konkurzné konanie žalovaného. Návrh na prerušenie konania doručil súd prvej inštancie žalobkyňi s výzvou na vyjadrenie, ktorá v podaní z 30. septembra 2019 namietala proti prerušeniu konania z rovnakých dôvodov, aké uvádza v odvolaní a možno súhlasiť so žalobkyňou, že na jej výhrady proti prerušeniu konania a argumentáciu, že výsledkom súdneho konania nebude priamy nárok voči konkurznej podstate, nereagoval. Vyjadrenie k veci samej doručila správkyňa konkurznej podstaty súdu prvej inštancie 11.11.2019 a toto vyjadrenie skutočne žalobkyňi doručené nebolo ani spolu s napadnutým uznesením, čím bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý proces, do ktorého patrí aj právo byť informovaný o všetkej argumentácii protistrany. Odvolací súd by mohol napraviť toto pochybenie súdu prvej inštancie doručením vyjadrenia žalovaného, čo nepovažoval odvolací súd za potrebné a hospodárne vzhľadom na to, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. Vyjadrenie žalovaného k veci samej nie je veľmi obsažné vzhľadom na to, že v podstatnej časti iba reprodukuje dôvody podanej žaloby, predsa z neho vyplývajú dve dôležité informácie, ktoré mohli mať vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o prerušení konania.

8. Žalovaný tvrdí, že pohľadávky z úveru uplatnil voči dlžníkom v konkurznom konaní a úverové pohľadávky, ktoré neboli splatené v lehotách splatnosti a vymožené v súdnom konaní, boli následne v rámci speňažovania majetku úpadcu predané. Tento text z vyjadrenia žalovaného si odvolací súd vysvetľuje tak, že pohľadávky z úverov poskytnutých dlžníkom G. s. r. o., so sídlom X. XX, W. W. a HS - G. spol. s r. o., so sídlom v Bratislave si žalovaný prihlásil do konkurzných konaní vedených na majetok úpadcov G. s. r. o., Banská Bystrica a HS - G. s. r. o., Bratislava, avšak pohľadávky žalovaného prihlásené do konkurzných konaní neboli uspokojené v celom rozsahu a tieto pohľadávky boli v rámci speňažovania majetku úpadcu predané. Tieto skutočnosti uvádzané žalovaným súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezahodnotil, je potom nepochopiteľné a nepreskúmateľné odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 16, že peňažné plnenie získané z predaja nehnuteľnosti by patrilo do konkurznej podstaty úpadcu - žalovaného, keď nebolo zisťované, či sú pohľadávky vyplývajúce zo zmlúv o zriadení záložného práva pod V XXXX/XX a V 826/97 zapísané do konkurznej podstaty a zostalo nevysvetlené, akým spôsobom sa výsledok tohto konania dotkne konkurznej podstaty úpadcu žalovaného, aký nárok proti podstate žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje. Súd prvej inštancie správne v zmysle v rozhodnutí citovaných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. a č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní aplikoval na prerušenie konania ustanovenia zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31.07.2000, ale jeho rozhodnutie je predčasné, teda aj nesprávne, keď nebolo preukázané, akým spôsobom a či vôbec sa konanie o určenie neexistencie záložných práv môže dotknúť konkurznej podstaty úpadcu aj vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalobkyňou a nečinnosť správkyne konkurznej podstaty voči žalobkyni v priebehu 19 rokov trvajúceho konkurzného konania, čo môže nasvedčovať pravdivosti tvrdenia žalobkyne, že žalovaný voči nej neeviduje žiadnu pohľadávku. Odvolací súd sa vzhľadom na doteraz nevykonávané dokazovanie smerujúce k zisteniu, či pohľadávky žalovaného voči dlžníkom z úverových zmlúv zanikli, k tejto otázke nevyjadruje a dostatok skutkových zistení pre vyslovenie záveru, že k zániku záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne doposiaľ nedošlo nemal ani súd prvej inštancie. Či eviduje žalovaný v rámci súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty pohľadávku voči žalobkyni je potrebné v prvom rade zisťovať z dôvodu potreby ustáliť, či sa konanie podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.07.2000 zo zákona prerušilo alebo je potrebné podať návrh na prerušenie konania a prijatie odpovede, či aj v prípade, ak takáto pohľadávka v majetku úpadcu zaevidovaná je, môže žalovaný realizovať svoje právo zo záložných zmlúv vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalobkyňou.

9. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31.07.2000 vyhlásenie konkurzu má tieto účinky: iné konania než uvedené v písmene c), ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, sa prerušujú. V týchto konaniach sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Úpadca môže tento návrh podať, len ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom. Neprerušuje sa však konanie o výživnom maloletých detí a trestné konanie.

10. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. mája 2013 sp. zn. 1Obo 110/2010 z 15.05.2013 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 100/2014 aj po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu môže byť podaná žaloba proti úpadcovi (správcovi konkurznej podstaty). Pokiaľ by žaloba nemohla byť podaná, bol by porušený článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

11. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 271/2012- 31. mája konštatoval, že: „vo všeobecnosti sa v súvislosti s vyhlásením konkurzu a jeho účinkami na súdne konania akceptuje taký výklad ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého súdne a iné konania sa vyhlásením konkurzu ex lege prerušujú, a preto súd alebo iný orgán nevydáva rozhodnutie o prerušení konania, ibaže by to vyžadoval osobitný zákon. V týchto konaniach možno vždy pokračovať na návrh správcu bez ohľadu na to, či úpadca má postavenie navrhovateľa alebo odporcu (pozri Ďurica, M.: Zákon o konkurze a vyrovnaní. Prvé vydanie. Žilina: Poradca podnikateľa. s. 122)“.

12. V rámci ďalšieho konania súd prvej inštancie od žalovaného vyžiadaním ďalších skutkových tvrdení podľa § 150 ods. 2 C. s. p. preverí, či odvolací súd správne pochopil vyjadrenie žalovaného v prvom odseku na str. 80 spisu a bude od žalovaného požadovať v súvislosti s podaným návrhom na prerušenie konania preukázať, že voči žalobkyni eviduje pohľadávku zo záložných zmlúv V XXXX/XX, V XXX/XX a tieto sú zapísané do konkurznej podstaty. V závislosti od odpovede žalovaného a vyhodnotenia námietky

premlčania vznesenej žalobkyňou súd prvej inštancie si musí najprv ustáliť, či sa ustanovenie § 14 ods.1 písm. d) z.č.328/1991 Zb. v znení účinnom do 31.07.2000 vzťahuje aj na konania začaté po vyhlásení konkurzu (v zmysle, že sa zo zákona ihneď po doručení žaloby proti úpadcovi-správcovi konkurznej podstaty prerušuje) alebo je potrebný návrh na prerušenie konania a opätovne rozhodne o návrhu žalovaného na prerušenie konania (ak na ňom správkyňa konkurznej podstaty zotrvá). Ak rozhodnutie o takomto návrhu bude kladné, musí súd prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne vysvetliť, na základe akých skutočností dospel k názoru, že pokračovaniu v konaní bráni konkrétna prekážka.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).